

odstotka od realizacije. Ko se izloči rudarski prispevek, opravi razdelitev ostalega dohodka vsako rudarsko podjetje samostojno kakor druge gospodarske organizacije izven industrije, prometa in zunanje trgovine.

Pri vseh drugih gospodarskih organizacijah se je zveza odrekla vseh oblik neposrednega deleža pri razdelitvi dohodka, pri čemer ne računamo obresti na osnovna in obratna sredstva in odplačila anuitet. Dohodek vseh teh gospodarskih organizacij se po izločitvi materialnih stroškov in amortizacije, kakor tudi omenjenih stalnih prispevkov skupnosti razdeli na zelo stimulativen način. Obveznosti teh gospodarskih organizacij do družbenih investicijskih skladov so reducirane na polovico lanskih obveznosti, ves drugi dohodek pa razdelijo na osebne dohodke in sklade. Iz tako izločenih sredstev za razdelitev na osebne dohodke plača gospodarska organizacija prispevek proračunom po progresivni lestvici, ki ni ostra in ki omogoča občutno povečanje zaslužkov v odvisnosti od rezultatov pri povečanju dohodka. Pri tem prispevku ni določen delež zveze.

To so temeljne spremembe, če ne upoštevamo nekaterih specifičnosti pri trgovini, kmetijstvu in kmetijskih zadrugah, ki ne spreminjajo splošne slike razdelitve in stimulativnosti razločenih načinov razdelitve.

Ni mogoče reči, da te spremembe nimajo nekaterih pomanjkljivosti. Omenili smo že ugovor o možnosti zaslužkov posameznih kolektivov na temelju povišanja cen. Drži prav tako ugovor, da spremenjeni način razdelitve ohranja take odnose, kakršne je našel, in da že s samim tem ne nudi vsem podjetjem enakih možnosti. Gospodarstva in notranjih odnosov v razdelitvi dohodka pa ni mogoče spremeniti prek noči in je treba izhajati iz stanja, kakršno je, ker zagotavlja kontinuiteto in postopne spremembe ter zmanjšuje nevarnost pretresov.

V prihodnjih mesecih bi se morale gospodarske organizacije in njihova združenja ter zbornice usmeriti k čim boljši uporabi dopolnjenega sistema in k maksimalnemu izkoriščanju svojih možnosti, manj pa k nadaljnjim razpravljanjem o različnih sistemih razdelitve. Ne zato, ker ta razpravljanja ne bi bila še naprej potrebna, temveč zato, ker je najboljše kašipot za nadaljnje izpopolnjevanje praksa in rezultati, ki jih bo pokazala. Na njihovi osnovi bo mogoče storiti nadaljnje korake za izboljšanje stimulativnosti sistema. Da pa bi bila praksa pravi odsev vrednosti predlaganih sprememb, jih je treba čim bolj popolno uporabiti in čim bolj izkoristiti za povečanje delovne storilnosti.

K.

OBVESTILO

»Naša skupnost« izhaja dvakrat mesečno v štirih izdajah (v srbohrvaščini, v cirilici in latinici, v slovenščini in makedonščini).

List izhaja vsak drugi teden.

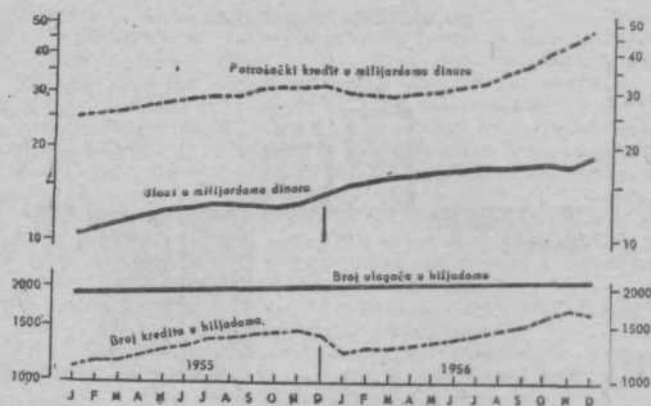
Letna naročnina znaša 250 dinarjev.

Tek. račun pri KB v Ljubljani

60-KB-5-Ž-367

z oznako »Za Našo skupnost«. Pri naročilu navedite, katero izdajo želite

HRANILNE VLOGE

Hranilne vloge so se v letu 1956 povečale za 4 milijarde 705 milijonov dinarjev ali za 33,4% in so dosegle na dan 31. decembra 1956 svoj največji znesek 18 milijard 793 dinarjev. Število vlagateljev pa se je v l. 1956 sorazmerno manj povečalo: od 2 milijonov sedem tisoč na 2 milijona 105 tisoč, to je za 98.000 novih vlagateljev ali le za 4,9%. Torej se prihranki povečujejo pretežno zato, ker so vloge na hranilne knjižice večje od doigov iz hranilnih knjižic, le delno pa zaradi dotoka novih vlagateljev.

Hranilne vloge so se v naši državi v zadnjih dveh letih večinoma enakomerno povečevale in je v obeh letih znesek vlog znatno bolj porasel kakor število vlagateljev. Povprečen znesek ene hranilne vloge se je doignil v l. 1955 od 4914 na 7019, v letu 1956 pa na okrog 9000 dinarjev.

Število vlagateljev v razmerju do osega prebivalstva države kaže, da so še velike možnosti, da se poveča. Pri nas je šele osam ali devet prebivalec vlagatelj, kar pomeni, da odpade ena hranilna knjižica približno na dve gospodinjstvi. Po podatkih o kategorijah vlagateljev je videti, da je varčevanje najslabše razvito na vasi, ker odpade od skupnega zneska hranilnih vlog le 8 odstotkov na kmetovalce.

POTROŠNIŠKA POSOJILA

Skupna zadolžitev s potrošniškimi posojili se je povečala v l. 1956 za 16 milijard dinarjev ali za 52% in je dosegla na dan 31. decembra 1956 svoj najvišji znesek 47 milijard dinarjev. Hkrati se je povečalo tudi število uporabnikov potrošniških kreditov pri bankah od 1.392.000 na milijon 666 tisoč, to je za 274 tisoč ali za 19,7%. Torej se je število uporabnikov potrošniških kreditov v l. 1956 sorazmerno manj povečalo, kakor se je doignil skupni znesek zadolžitve s potrošniškimi krediti.

V zadnjih dveh letih se je število uporabnikov večinoma enakomerno povečevalo. V letu 1956 pa se je zadolžitev s potrošniškimi krediti znatno bolj povečala kakor predlanskim, kar je posledica ugodnejših predpisov za uporabljanje potrošniških kreditov in boljše založenosti tržišča s trajnejšimi izdelki široke potrošnje (aparati za gospodinjstva in drugi izdelki). Medtem ko je v l. 1955 znašal povprečni znesek dolga na enega uporabnika okrog 20.000 dinarjev in se med tem letom ni povečal, se je do konca l. 1956 doignil na 26.000 dinarjev.

Značilno je, da so se v l. 1956 sorazmerno najbolj povečala posojila do dveh let, katerih delež v skupni zadolžitvi se je zato prav tako povečal od 55% na 58%, medtem ko se je hkrati delež posojil z rokom nad dve leti zmanjšal od 47% na 42%.